

Maurice Ravel

Op 7 maart 1875 werd in het Franse Ciboure Joseph Maurice Ravel geboren. Ravel die later vooral bekend zou worden dankzij zijn compositie genaamd Bolero werd geboren in een gezin bestaande uit een Baske Moeder en een Zwitserse vader. Zijn vader was uitvinder en zijn moeder was huisvrouw.

De liefde voor muziek kwam van beide kanten want vaders nam zijn kinderen vaak mee naar verschillende muziekvoorstellingen en Ravels moeder zong graag Franse/Spaanse folk liedjes.

Nadat Maurice geboren was vertrok de familie naar Parijs, vooral voor het werk van vaders. Op 6 jarige leeftijd kreeg Ravel muziekles op de piano en al vroeg leerde hij de eerste kneepjes op het gebied van compositie. Ravel was 14 toen hij zijn eerste publieke optreden gaf, op de piano.

Hoewel hij aardig piano kon spelen wilde hij liever componeren, vooral componisten van de Russische school wisten de muziek van Ravel te beïnvloeden.

Omdat zijn ouders de liefde voor muziek deelden met hun zoon stuurden ze hem naar het Conservatoire de Paris. En hoewel Ravel zeker niet dom was en zeker wel muzikaal, hij was geen hoogvlieger op het gebied van studeren. Wel won hij verschillende prijzen gedurende zijn studie, vooral dankzij zijn gave voor het bespelen van de piano.

En hoewel veel muzikanten in zijn tijd een soort Boheemse uitstraling erop nahielden, Ravel was veel keer een kakkerige dandy. Dit was te merken aan de wijze waarop hij zich klede maar ook te zien aan de kringen waarin hij zich bewoog. Daarbij hield hij wel van veel roken en vooral ook veel drank.

En hoewel het studeren hem moeite kostte, iets wat vooral met het gebrek aan concentratie te maken had, zette hij zich in om zijn studie te beëindigen. Dit lukte mede door de hulp van Gabriel Fauré die hem les gaf in piano en compositie. Daarnaast bestudeerde Ravel menig ander instrument, net zo lang tot dat hij vond dat hij het instrument goed begreep en wist wat de mogelijkheden ervan waren. Dit zou later zijn composities aanmerkelijk verbeteren.

Rond 1900 kwam Ravel met zijn eerste echte composities waarvan Habanera wellicht de meest bekende is geworden. De Spaanse wortels van zijn moeder zijn hierin goed terug te horen. Ook bleef hij trouw aan de Russische klanken en veel van zijn werk klonk dan ook getint. De kritiek was dan ook zeker aanwezig dat hij Fransers moest gaan componeren. Zo ie zo waren zijn eerste werken niet met open armen ontvangen door de critici, iets wat Ravel, ook bij later succes, nog steeds moeilijk kon verwerken.

Een gewilde prijs was de Prix du Rome waarvoor Ravel menig maal een inzending gecomponeerd had. Maar de woelige levenswijze en de bijzondere kringen waarbinnen Ravel zich begaf was reden voor de jury om Ravel keer op keer te laten verliezen. Dit groeide in 1905 uit tot een groot schandaal waar Ravel als titelfavoriet niet eens goed genoeg was (volgens de jury) om zich überhaupt te kwalificeren. Een groot schandaal in de Parijse pers mocht niet baten; wederom zou Ravel niet winnen.

Gedurende zijn leven was Ravel grote maatjes met Debussy, medecomponist en tevens te horen geweest in Aaron The Masterpiece Collection. De twee hadden grote invloed op elkaar en waren

wederzijds lovend over elkaars muziek. Het publiek echter bleef beide muzikanten keer op keer met elkaar vergelijken en tegen elkaar uitspelen, dit bleef zo tot de dood van Debussy.

Gedurende de Eerste wereldoorlog wilde Ravel graag bij de luchtmacht, hiervoor werd hij echter afgekeurd op basis van zijn kleine postuur en zwakke gezondheid. Hij werd uiteindelijk vrachtwagen chauffeur en vocht toevalliger wijs tegen het departement waarin Adolf Hitler gestationeerd was, toen nog soldaat bij het Duitse leger.

De dood van zijn moeder en de oorlog hadden grote negatieve invloed op de composities van Ravel. Hij kreeg problemen met zijn creativiteit en hoewel hij gedurende de oorlog nog wel schreef, zoveel en zo goed als vroeger was er niet meer bij. Toen zijn vriend Debussy overleed was dit de druppel en Ravel verdween tijdelijk naar de achtergrond van de Franse muziekwereld.

In 1920 kwam Ravel dit alles weer te boven en begon hij te schrijven aan een wals. Het stuk was bedoeld voor ballet maar was volgens de opdrachtgever niet geschikt als ballet. Deze kritiek schoot bij Ravel in het verkeerde keelgat. Toch won het stuk later aan populariteit vooral als concert stuk. Toen Ravel in 1925 de opdrachtgever van het stuk ontmoette weigerde hij de hand te schudden, een uitdaging tot een duel werd afgeslagen en de twee mannen zouden elkaar nooit meer treffen later.

De Franse regering loofde Ravel een lidmaatschap aan het Legion d honneur uit, welke Ravel weigerde. Hij besloot zich terug te trekken uit de actieve wereld van de muziek en ging wonen op het Franse platteland waar hij door bleef componeren.

En hoewel hij Russische invloeden had gekend, met de dood van Debussy werd Ravel gezien als het kopstuk van de Franse klassieke muziek. Het aantrekkende succes deed Ravel besluiten toch weer op tour te gaan. Hij reisde door Europa en gaf onder andere concerten in Amsterdam, London, Milaan, Madrid en Wenen. Later zou hij ook een succesvolle tour door de VS maken. De portefeuille van Ravel was nog nooit zo vol geweest. Gedurende deze tour had hij een vriendschappelijke ontmoeting met George Gershwin.

In 1932 werd Ravel aangereden door een taxi, blijvende schade aan zijn hoofd was hiervan het gevolg. In 1937 werd Ravel geopereerd aan zijn hoofdklachten maar na kort te zijn bijgekomen uit de narcose, viel hij terug in een coma waarin hij later zou sterven. Hij overleed op 28 december 1937 in Parijs.

Gedurende zijn leven is Ravel nooit getrouwd en hoewel sommigen beweren dat hij homo seksueel was, zelf beweerde hij dat hij leefde voor de muziek. Daarnaast zijn er zelfs bewijzen dat hij ooit een aanzoek heeft gedaan aan Helene Jourdan, welke hem af wees, een klap die hij nooit te boven is gekomen.

Bolero, gecomponeerd in 1928 door Ravel. Het stuk ging in première op 22 november 1929. Ravel zelf noemde het stuk geheel inhoudsloos; dit terwijl het zijn meest populaire stuk zou worden.

Pavane pour une infante defunte, geschreven door Ravel in 1899 tijdens zijn studie onder Faure. Een orkestrale versie zou in 1910 door Ravel worden uitgebracht.

Infolink: <http://www.maurice-ravel.net/>